HAIMO ALTISSIODORENSIS. (PS.-)HIERONYMUS
Zwettl 3. Drittel 12. Jh.
Seite 80v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31632
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

facerent. neq; ullu uerū dīn ēē credere
rent. S; q̄a ꝑ̄us spm̄ sēm habebant ut
bene uuerent postea eundē pfectus
accepert. ut ad p̄dicandū idonei ēent
ut & corde crederent ad iustiā. & ore
ēfterent ad salutē. Vnde impleū ē qd
p moysen dictū fuerat. S uxerit mel de
petra. & oleū de firma petra. Nunq̄m
legim̄ q̄d ppls q̄ p xl. annos manna
in cibu accepit. mel uel oleū de pet̄ sux
erit. s; tantū aquā. Q d q̄ in illis hystori
alit ñ fuit impleū. in aplis spīualiter
credam̄ ēē cōpleū. Petra enī ut ait apls
erat xpc. Dulcedo mellis & suauitas olei
grām spīs sēi significant que omnibus
suauitatib̄ suauior inuenit̄ dicente
psalmista. Quā dulcia faucib̄ meis eloq
quia tua, dūc sup mel & fauū ori meo. Q
si q̄ mel de petra apli suxerit. q̄ndo
xpo mīra ēsistente spm̄ sēm ab eo ac
cepert. Quasi oleū de firma petra. q̄n
do eo in celo iā p̄sidente: eundē spm̄
sēm in linguis igneis uisibilit̄ ecclo
accipere meruerit. De hoc oleo
sēpū ei [illegible] Conpuresset iugū
a facie olei. id ē iugū peccati. a facie spīs
sēi. S iue alit. Quia sic ait apls caritas
dī diffusa ē in cordib̄ nr̄is ꝑ spm̄ sēm
q̄ dat̄ ē nobis. recte bis spm̄ sēm acce
pert. q̄a eadē caritas duob̄ p̄ceptis im
plet̄ dilectione dī uidelicet & proximi.
J mīra q̄ppe dat̄ spīs ut diligat̄ proxim̄.
ecclo dat̄ spīc. ut diligat̄ dīs. Et q̄a p di
lectionē proximi puenim̄ ad dilectionē
dī. recte p̄mū mīra dat̄ spīs. & p̄modū
ecclo. Sic enī ait apls iob es. q̄ ñ diligit
frēm suū quē uidet dīn quē ñ uidet
quom̄ pot̄ diligere. Et pulchre in
sufflando spm̄ sēm dare uoluit ut
ipsū se ēē ostenderet q̄ in faciē p̄mi
hominis spiraculū uite inspiraui
et certe q̄a anhelit̄ ab interiore cor
ri trahit̄ insufflando spm̄ sēm dedit
ut ostenderet omnē diuinitatē in se
ēē. & sic apparere ita quoq; & a se spm̄ sēm
procedere. In ipso enī ut ait apls habitat
omis plenitudo diuinitatis corporalit̄
Inde ēsuetudo ecclastica obtinuit ut
in cōr facie q̄ p gram̄ spīs sēi regene
randi fīt̄ a sacerdoti b̄ insufflet̄ur. Hā
illud p̄mittendū ñ ē q̄d p datione spīc
sēi omniū peccatorū remissio tribuat̄.
Et ipsa q̄q; remissio septē modis efficit̄
p̄mo p sacramētū baptismatis. secdō p
eucharistie perceptionē. Vnde & dīns in
euglio ait Nisi manducaueritis carnē
filii hōis. ycc. tertio p martyriū. quarto
p elemosinā. quinto p penitentiā. sexto
p caritatē. septimo q̄ndo in nobis pec
catib̄ dimittim̄. dīno dicente: Si ñ
dimiseritis hominib̄ peccata cōr. nec
pat̄ ūr̄ celestis dimittet uobis pecca
ta ūra. Q a q̄ p spm̄ sēm remissio pecca
torū tribuit̄ recte p eundē spm̄ datum
discīplis dīs. Quorū remiseritis peccata
remittunt̄ eis. & quorū retinueritis.
retenta s. Et reuera magna grā data
ē aplis. ut ñ solū spū sēo appis pecca
tis absolueren̄t. s; in alienis peccatis
dimittendis potestatē accipere. Quorū
locū & ordinē epi & sacerdotes nē in
ecclia retinent q̄ ligandi soluendiq;
habent potestatē: sic in psona omniū
p̄mo pastoris specialit̄ dictū ē. Tibi
dabo claues regni celorū. Et q̄dcūq; li
gaueris sup̄ tram erit ligatū & in cel.